

„Lot komety”

Bóg wyrzucił mnie za rajskie bramy, odebrał mi skrzydła anioła i przemienił w skałę ognia.
Lotem błyskawicy spadałem w otchłań, pędząc pośród gwiazd, wyprzedzając planety.
Jeszcze przed momentem moje ciało zmrożone, teraz kulą ognia w chwilę się staje.
Jestem jedynym światłem na nieskończonym oceanie galaktycznych ciemności.
Mijają mnie kolonie zlodowaciałych skał – tylko dzisiaj mnie nie zatrzymają.
Wyrzucam z siebie płomienie, uwalniam gniew, gorąc rozsadza mi ciało!
Widzę Ją w oddali – za życia byłaś domem, lecz teraz surową karą!
Łzy nie gaszą ognia, wiem, że zaraz się spotkamy już ostatni raz.
Oboje wiemy, że spalę Ciebie i wszystkich, którzy są Ci bliscy!
Myśli przysłania mi mrok dymu z wnętrza płonącego ciała.
Boże, dlaczego skazujesz świat jedynie na moją łaskę?
Skorupa pęka, rozpadam się nagle na skalne odłamki!
Patrzą radośnie na mnie, gdy powoli obumieram...
Zaraz wszyscy z historii za moment znikniemy...
Kim miałem być: spiskiem czy może śmiercią?
Żadna myśl teraz nie jest dla nas już istotna.
Boże, czemuś ludzkość wolnością pokalał?
Może jeszcze krzykiem czas zatrzymam?
Posłuchajcie zatem pobratymcy moi!
Moje imię znaczy jedną chwilę!
Moje, twoje życie ona znaczy!
Moim końcem nawet chwila.
Serce ginie, pamięć trwa.
Znikam już ostatni raz
choć pojawiają się inni
więksi, milsi, swoi
kolejne komety
gotowe zabić
w chwilę.
Kogo?
Nas.

„Koniec”

Co wieczór niczym Rzym Nerona płonie niebo
nad krajem, który kazał mi zawsze unosić głowę.
Smugi ognia przedzierają się przez niewinne chmury,
na darmo broniąc nasze oczy i umysły przed wizją końca.
Słońce tworzy korytarze powoli rozrywające niebiosą
raz po cichu, a raz grzmiotem ogłuszając wierne serca widzów.
Wydaje się, że ciało Atlasa trawia nieustannie płomienie...

Co wieczór niczym dobrzy ludzie zanikają gwiazdy
nad krajem, który miał mi wskazywać kierunek życia.
Światło nieśmiertelności przekazywane jest kolejnym,
na darmo podtrzymujących jasność dla wszystkich błędzących.
Słońce raz gaśnie, a raz bucha żarem, oślepiając dusze mych rodaków.
Wydaje się, że los Plejad wkrótce dostąpi ocalenia...

Co dzień niczym boski potop płynie krew
w kraju, który mówił mi, że nikt jej więcej tu nie straci.
Szkarałat zbiera się koło umęczonych ciał mych braci
na darmo wierzących, że matką ich wolności będzie cisza.
Kości raz białe, a raz krwawe umykają uwadze ludu.
Wydaje się, że skrzydła Tanatosa krępuje bezsilność...

Co dzień niczym poranny śpiew ptaków słyhać płacz
w kraju, który witał mnie uśmiechem, gdy go tknąłem niemowlęcą stopą.
Grymasy bólu goszczą w oknach mych sióstr
na darmo wierzących, że rycerz zbawi ich od cierpienia...
Oczy raz płomienne, a raz puste giną za firanami nieczułości.
Wydaje się, że pawie pióra w dłoni Hery mokną od boskich łez...

Teraz niczym Cyprian Norwid umieram
w kraju, który obiecywał mi wsparcie.
Światła, cienie, duchy, kości, krew i woda tańczą wkoło mnie,
na darmo chcąc mnie wynieść poza piekło.
Postać moja raz jaskrawa a raz szara pozostanie pośród swoich.
Wydaje się, że żadna z boskich istot nie zrozumie moich cierpień...

„Strzyga”

Ręce związane łańcuchem
pachnącego prześcieradła
Plecy wnikają w otchłań
cementu materaca
Piersi niczym wzburzone fale,
serce chce uciec

Przytul, ukój i zabij
to, co miota się w klatce.
Otwórz, uwolnij i połknij
to, co krzyczy w kryształach kuli.
Przybądź, dotknij i weź
to, co dzieli niebo od niebios

Żrenice martwe od walki
wizji Hamleta z Makbetem
Usta puste do cna
rogu obfitości
Oddech płytki niczym młodość
szargająca kolejne świętości

Zniszczyła mnie chłodna Strzyga
nad ranem mnie zostawiła
Z cieniem na ścianie znika
i tak jak moja kochanka
słońcem me serce zabiła

„Życie”

Życie to wymiana

Dnia na noc
Wody na ogień
Jedwabiu na szmatę
Króla na błazna
Anioła na diabła
Porodu na pogrzeb

Życie to cena

Krzyk dziecka za wrzask kobiety
Złota obrączka za diamentową wolność
Biel niewiedzy za krew świadomych
Najlepszy pracownik za dobrego człowieka
Upadek do piekła za lot do gwiazd
Mrok trumny za kościelne świece

Życie to szansa

Kiedy tworzą cię z niczego
Kiedy piszą cię z niczego
Kiedy wnoszą cię z niczego
Kiedy rozbierają cię ze wszystkiego
Kiedy odzierają cię ze wszystkiego
Kiedy wyklinają cię ze wszystkiego

Życie to chwila

Jak uśmiech na twarzy
Jak hasło na plakacie
Jak dziękuję na święta
Jak przepraszam nazajutrz
Jak pocałunek w ciemności
Jak obietnica w namiętności
Jak wiara w godzinie śmierci

Życie to nie dar

To pręgierz inteligentów i scena robotników
Pustka empirystów i spełnienie radykałów
Porażka biblioteki i triumf fabryki
Przytułek wyjątków i dom szarych ludzi
To moc wódki nad spokojem herbaty
Siła cegły nad cierpliwością flagi
Duma zaciśniętej pięści nad pokorą wyciągniętej dłoni
Wyższość drogiego szkła nad bezcennym ciałem

Życie to sztuka wyboru

Gdzie pędzlem ambicja
płótnem marzenia
a farbą zdarzenia

„Dzieło”

Stwórz mnie od nowa

Namaluj na mej głowie włosy złote jak letnie zboże
oczom nadaj turkusowy kolor spokoju oceanu
a ustom słodycz malinowego rózu
Naszkcuj moje ciało najpiękniej jak potrafisz
obdarz mnie doskonałością mięśni Aresa
nadaj wyrazistość boskości Apollina
Wymaż pozostałości po poprzedniej postaci
usuń skrzydła nietoperza i ogon diabelski
raz na zawsze zmyj fałsz niepokornych oczu

Napisz mnie raz jeszcze

Edytuj opis głównego bohatera
wybiel go do granic możliwości
a mrok zaklnij w kimś innym
Wytnij z historii beztroskę młodości
wstaw dojrzałość z rozwagą
zachowaj dziecka nieśmiertelne szczęście
Zapisz szczęśliwe zakończenie
gdzie frunę do gwiazd
za rękę trzymając anioła

Śpiewaj o mnie inaczej

Wokalem nieskalanym smutkiem
wierząc w dokonania bohatera
a nie dając się im zwieść do granic rozsądku
Skalą głosu wskrzeszaj moją pamięć
zmiękczać najtwardsze serca
tych co prawdę o opowieściach znają
Wyśpiewuj moją historię
w hymnach nigdy w trenach
pozwól mi trwać

nie zawsze tylko na papierze

